

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2019 r. — BF/Komisja**(Sprawa T-190/19)**

(2019/C 213/42)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: BF (przedstawiciele: Rechtsanwalt S. Gesterkamp i professor C. König)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że od dnia 18 grudnia 2018 r., tj. od daty elektronicznego powiadomienia skarżącej o drugim wezwaniu do usunięcia uchybienia, pozwana, nie podejmując działań, naruszyła obowiązek wydania kończącej postępowanie wyjaśniające decyzji w ramach postępowania w sprawie pomocy państwa SA. 48706 (RVVV Rostocker Versorgungs- und Verkehrs-Holding GmbH i Nordwasser GmbH), o której skarżąca powinna zostać powiadomiona jako wnosząca skargę administracyjną, a mianowicie albo decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, albo decyzji o niewszczynianiu postępowania;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania; oraz
- tytułem środka ostrożności i ewentualnie, w razie gdyby zaniechanie działania przez pozwaną ustało po zawisłości powództwa, obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga opiera się na następujących zarzutach.

Skarżąca podnosi przede wszystkim, że przesłanki wniesienia skargi na bezczynność są spełnione, w szczególności dlatego, że w dniu doręczenia drugiego wezwania do usunięcia uchybienia występowały okoliczności faktyczne pozwalające na wydanie decyzji zamykającej wstępne postępowanie wyjaśniające na podstawie art. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589 ⁽¹⁾.

Ponadto skarżąca zarzuca, że w piśmie administracyjnym z dnia 17 grudnia 2018 r. pozwana jedynie normatywnie stwierdziła istnienie monopolu prawnego na rzecz Nordwasser GmbH, której udzielono zlecenia w ramach działalności wewnętrznej, co mogło wykluczyć zakłócenie konkurencji w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, nie odnosząc się do kwestii faktycznych, takich jak istnienie korzyści.

Skarżąca podnosi również, że poprzez złożenie skargi wykazała już na wczesnym etapie postępowania, iż monopol prawny został stwierdzony zgodnie z prawem Unii. W każdym razie pozwana powinna była przedstawić swoje stanowisko w oparciu o ustalone fakty w kategoriach czysto prawnych i konsekwentnie wydać co najmniej jedną decyzję o niewszczynianiu postępowania na podstawie art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/1589, zaskarżalną najpóźniej od grudnia 2018 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 9).